

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilmann

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

10. Exemplum de eo, quod qui simplum das propter Deum, centupl[um]
recipit etiam in hoc sæculo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

possit? aut quid sit difficile ei, qui quinque panes in deserto aliquando multiplicauit (Mat. 6.) si decem modios, qui sunt in meo horreo benedixerit eos, in magnam augere multitudinem? Quamobrem tibi, o fili, conuenienter, quod Simoni dictum est in Actis (Act. 1.) Non est tibi pars, neque fors in hac parte. Nondum ille dimissus domum re infecta redierat, cum Magno Ioanni significatur duas nauis Ecclesie in portum appulisse, ferentes ex Asia multa frumenti millia. Quod quidem cum ille audiisset, procidens in genua, Deo gratias dicens: Qui requarunt dominum, seruauant tua mandata, non minuentur omnia bona. (Psal. 33.) Quamobrem magnifico sacrificium nomen tuum, quod non permisisset uo tuo, ut tuam gratiam uendideret pecunia. Sed sic quidem in angustijs dilatatus uirtucibus, non pro usu rerum necessarium prodidit accuratam regulæ obseruationem.

Simeon Metaphrastes in uita S. Ioannis Eleemosenarij. Exemplum de eo, quod qui simplum datur propter Deum, centuplum recipit, etiam in hoc seculo.

CAP. X.

AD Magnum Ioannem aliquando uenit ad Ecclesiam, accedit quidam nobilitatis, cui fures quas habebat facultates dissipauerant, & qui sic erat ad extremam redactus paupertatem. Cuius misertus, quæ tam breui tempore acciderat, inopia, iussit ei dari quindecim

cum libras auri. Ille autem, qui iussus fuerat
 dare, partim quidem cedens inobediētiæ, par-
 tum autem suggestioni eorum, qui admini-
 strabant res Ecclesiæ, tamquam non essent
 multa reliqua, utpotè quod nesciret Magnus
 Joannes thesaurum recondere, præbuit quin-
 que tantum ei, qui rogauerat. Beato autem Io-
 anni ex Ecclesia egredienti, mulier quædam
 vidua admodum diues, ei tradidit chartam, in
 qua scriptum erat donum quingentarum li-
 brarum. Quam cum legisset, intellexit ex ea,
 quæ in ipso habitabat, gratia, id quod non
 fuerat factum prout iusserat, de diminutione,
 inquam, quindecim librarum auri. Cum eos
 ergo qui id fecerant, accersiuisset, de eo exa-
 minauit. Cum ij autem de re gesta mentiri co-
 narentur, & non solum in re prius, sed etiam
 mendaces existere in sermone, eo ipso, qui ro-
 gauerat accersito, cum resciuisset eum acce-
 pisse solas quinque libras auri, ostendens illis
 chartam mulieris, A vobis, inquit, dominus
 est exacturus alias mille. Si enim vos quindecim
 libras, ut à nobis statutum fuerat, ei qui
 rogârat præbuissetis, mille & quingentas Deo
 præbuisset mulier. Ut autem factis fides fiat
 eius, quod vobis est incredibile, Accersite mi-
 hi, inquit, hanc piam mulierem. Cum ea autē
 accersisset, & aurum promissum attulisset:
 Die mihi, inquit Patriarcha, an tantum pecu-
 niæ statuisses Deo offerre ab initio. Illa verò
 cum

666 COLLATION. SACRA.
cū sensisset illum non latuisse id, quod fecer-
sum ab ea factū fuerat, magno metu correptus
vniuersum arcanum enunciauit, dicens: Re-
uera, mille & quingentas libras scripseram
in charta tibi data. Paucis autem post diebus
cū eā euoluissē, inueni mille nescio quo-
modo sua sponte deletas. Hinc iudicavi Deo
omninò non placere, vt plures quingentas li-
bris offerrem. Hæc illis, qui audierant, ma-
gnū meum iniecerunt: & abeuntes
ad pedes magni Ioannis, petierunt vt sibi
mitteretur peccatum inobedientie. Illi autem
Christi amanti viduæ multam à Deo precamur
benedictionem, dimisit B. Ioannes, vt abiret
in pace.

*Simeon Metaphrastes in vita S. Ioannis Eleemosynarij
Archiepiscopi Alexandrini. Quamvis in
uitate vsus sit D. Ioannes erga quendam pauper-
culam, atque item erga inopem quendam abo-
scemem.*

CAP. XI.

Ioannes Eleemosynarius cum iter aliquod
ad diuinos martyres Cyrum & Ioannem
precaturus, accessit ad eum quædam pauper-
cula, dicens se fuisse à genero grauissima
affectam, & se eius indigere auxilio. Cum
autem, qui erant eius vitæ comites, consule-
rent, vt dum rediret, viseret & confideret,
quæ ad eam pertinent. Misericors ille non
stinuit, dicens: Sed quomodo Deus attendet
meum